

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
เทศน์มา ๕๐ ปีกว่าไม่เคยมีอย่างนี้

สรุปทองคำและดอลลาร์เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ทองคำได้ ๒ กิโล ๕๐ บาท ๒ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๔,๗๕๙ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้เป็นจำนวน ๖ ตัน ๘๔ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้รับเพิ่มอีกเวลานี้ ๖๒ กิโล ๑๔ บาท คำว่ารับเพิ่มนี้หมายถึงรับเพิ่มหลังจากเรามอบเรียบร้อยแล้วในคราวที่แล้วนี่คือวันที่ ๑๒ เมษายน หลังจากมอบนี้แล้วได้ทองคำจำนวน ๖๒ กิโล ๑๔ บาท รวมทองคำทั้งหมด หมายถึงทั้งที่เข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้เข้าเป็นทองคำ ๖,๑๕๖ กิโลครึ่ง ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๗ ล้าน ๖ แสนดอลลาร์ ดอลลาร์ที่รับเพิ่มหลังจากเรามอบแล้วนี้เป็นจำนวน ๑๓๖,๒๒๗ ดอลลาร์ รวมดอลลาร์ทั้งหมด ทั้งที่มอบคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นจำนวน ๗,๗๓๖,๒๒๗ ดอลลาร์ เงินสดที่นำไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงแล้วเวลานี้ ๑,๑๑๒ ล้านบาท กรุณาทราบตามนี้

คือเงินสดนี้ไม่ค่อยได้เข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง กระจายออกทั่วประเทศไทยหมดเลยทุกภาค เงินสดของเราช่วย ที่หนักมากกว่าเพื่อนก็คือโรงพยาบาล มีอยู่ทุกภาคเลยโรงพยาบาล อันนี้มากกว่าเพื่อน เวลานี้มันตั้ง ๒๐๐ กว่าโรงแล้วที่ทางวัดให้หรือสงเคราะห์ไป ๆ สำหรับโรงเรียนมีหลายสิบหลัง หรือเข้าร้อยก็ไม่ทราบนะ เพราะสร้างอยู่ตลอดเวลาโรงเรียนให้เด็กเรียน โรงพยาบาลนี้ตึกก็เหมือนกัน ไม่ทราบว่ามีกี่ตึก ไกลร้อยไปแล้วแหละตึกนะ สร้างมาพร้อม ๆ กันกับโรงเรียน ที่ว่าสร้างนี่คือเราสร้างเราทำมาตั้งแต่สร้างวัดนะการช่วยโลก อันนี้มาเพิ่มเข้าที่หลัง เราช่วยมาอยู่แล้ว เงินของเราไม่ได้ว่าเงินช่วยชาติไม่ช่วยชาติ คือทำมาก่อนแล้ว ได้มาเท่าไรก็ออกหมดเลย เราไม่มีเก็บเรื่องเงินเรื่องทอง จตุปัจจัยที่ได้มามากน้อย สมควรแก่วัดแก่วาก็แจกแยกไปตามวัด สมควรแก่ประชาชนผู้ยากจน เราก็กินแยกไปตามที่เห็นสมควร ๆ เรื่อยมาอย่างนี้

สำหรับวัดป่าบ้านตาดจึงไม่เคยมีสมบัติเงินทอง มีเท่าไรก็แจกจ่ายพร้อมกันไปด้วย ลำดับลำดา ที่มาเด่นเอนามากก็ตอนเราออกช่วยชาติ คือของมันมามาก ๆ ก็แจกจ่ายไปมากตลอดมาอย่างนี้ อันนี้เราก็กเคยประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสมอ ว่าวัดนี้ไม่มีการสั่งสม บอกว่าไม่มีเลย ไม่ว่าสิ่งใด ๆ ควรแก่สถานที่ใดบุคคลใดคณะใด เราจะแยก ๆ ให้ตลอด วัดวาอวาสเหมือนกัน เราช่วยมาอย่างนี้ตลอดนะ เงินสดจึงไม่ได้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง

ได้ซื้อเข้าเพียง ๑,๑๑๒ ล้านเท่านั้น นอกนั้นออกข้างนอกหมดเลย ไปที่ไหนก็เป็นคนสั่ง
เองทำเองไปดูเอง เวลาเราผ่านรถไฟไปที่ไหน อยู่ ก็เลื่อนไปหมดทุกภาคนะ เฉพาะ
โรงเรียนกับโรงพยาบาลมาก เพราะมันอยู่ข้างถนนๆ พอมองเห็นก็เห็น อันนี้มาก วง
ราชการก็เหมือนกัน ก็ไม่กำหนดกฎเกณฑ์ ที่ไหนจำเป็นช่วย เมื่อพอช่วยได้เราจะช่วยทุก
ภาคอีกเช่นเดียวกัน เราทำอย่างนั้นเรื่อยมา

การเทศนาว่าการเราก็อุตสาหะทุกวันนี้ กำลังวังชาไม่เอาไหนแล้วแหละ
การเทศนาว่าการเรียกว่าเป็นคนใหม่ขึ้นมา คนใหม่จากคนเก่านี้แหละ เทศนาว่าการไม่ได้
เรื่องได้ราว กำลังวังชาไม่อำนวย เช่นอย่างที่ไปเทศน์สนามหลวงเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม นี้ เรา
ก็ทราบว่าคุณมาจำนวนมาก จะคล้ายคลึงกันกับ ๒๑ เมษายน ๔๔ นั้นคนมามาก ทุกชั้นของ
คน นับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี กทม. วงราชการต่างๆ เรียกว่ามา
ทุกชั้นของคนเต็มท้องสนามหลวงแหละวันนั้น แต่มันเหมาะสม นี่ละความมีสมบัติผู้ดี การ
ได้ศึกษาอบรมมา คนเหมือนกัน เข้ามาสู่สถานที่แห่งเดียวกัน คุณค่าจึงต่างกันมาก

เช่นวันที่ ๒๑ เมษายน นี้ มีคุณค่าสูงส่ง เป็นประวัติการณ์แห่งเมืองไทยเราได้เป็นอย่างดี
ดีไม่มีที่ติ ไปด้วยความมีระเบียบเรียบร้อย วงราชการตั้งแต่นายกรัฐมนตรี
คณะรัฐมนตรี กทม. และวงราชการทุกหน่วยมา ไปด้วยความมีกฏมีระเบียบมีศักดิ์ศรีดี
งาม มองดูแล้วชื่นตาชื่นใจน่าเคารพนับถือ และนำกราบไหว้บูชาท่านผู้มีคุณธรรมอย่างนั้น
เราไปดูเอง พระก็จำนวนเป็นพันขึ้นไป องค์แสดงธรรมก็คือเราเป็นผู้แสดง ฝ่ายวงศ์
กษัตริย์ก็ฟ้าหญิงจุฬาราชมนตรี นี้เรียกว่าความมีระเบียบเรียบร้อย ความมีกฏมีเกณฑ์
เพราะฉะนั้นกฏเกณฑ์และระเบียบก็ดี จึงเป็นเครื่องประดับคนและกลุ่มชน ตลอดถึง
ประเทศชาติบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี ถ้าไม่มีกฏไม่มีระเบียบ เลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปหมดเลย

ที่นี่เราก็แยกออกมาพูด ในท้องสนามหลวงเช่นเดียวกัน คณะท่านผู้มีเกียรติ
ผู้ปกครองให้ความร่วมมือแก่ประเทศไทย และเสด็จมาและมา รวมในงานมหามงคลที่ท้อง
สนามหลวงในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๔ นี้เรียกว่าสง่างามมากที่สุด เป็นคดีตัวอย่างได้
เป็นอย่างดีสำหรับประเทศไทยเรา บรรดาลูกหลานใครได้เข้าไปชมงานนี้แล้ว ควรจะระลึก
กิริยาอาการแห่งการแสดงออกของงานมหามงคลนี้ จากท่านผู้ปกครองชาติบ้านเมือง นับ
แต่วงศ์กษัตริย์ลงมาถึงนายกรัฐมนตรี ควรจะได้ยึดเอากริยาแห่งมหามงคลนี้ไปประพฤติ
ปฏิบัติตัวเป็นลำดับไป จะมีความสวยงามเป็นอย่างมาก

อย่างวันที่ ๑ นี้จะว่าตำหนิหรือไม่ตำหนิ ในฐานะเราเป็นครูเป็นอาจารย์สอน
ประชาชนและลูกศิษย์ลูกหาทั่วประเทศเขตแดน เราก็ต้องนำภาษาธรรมออกมาใช้ คือ

ภาษาธรรมเป็นภาษาที่ตรงไปตรงมา ไม่มีอ้อมค้อม ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันคม เหมือนภาษาของโลกที่กลืนแฝงติดแนบๆ แฝงด้วยติดแนบด้วยอยู่ในหัวใจ กิริยาที่แสดงออก จึงต่างกันมาก เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงพอเทียบได้ ในท้องสนามหลวงเช่นเดียวกัน ที่มาจำนวนมากมายนั้นก็เป็นคนไทยทั่วประเทศมารวมกัน เรียกว่าเป็นคนไทยด้วยกัน เวลามาในสถานที่นั้นกิริยาแห่งการแสดงออกของคนทั้งสองคณะแห่งประเทศไทยของเรา จึงต่างกันมาก

คณะแรกที่กล่าวแล้วนั้น เรียกว่าเป็นที่น่าชมเชย เป็นคติเครื่องเตือนใจแก่พี่น้องสำหรับชาติไทยเราได้เป็นอย่างดี คณะที่สองนี้ถ้าจะเป็นคติมั่นก็ลำบากนะ จะว่าเป็นคติไม่เป็นคติก็ดี มาในแบบนี้แหละ ฟังนะจะยกนิทานย่อ ๆ มาให้ฟัง มันมีแบบมานะ คนอุบลฯ เมืองไทยเรานี้ละ ท่านเจ้าคุณอุบลที่ท่านเทศนาว่าการ ท่านอยู่วัดบรมนิวาส ท่านฉลองพระงามที่ลพบุรี ท่านก็ประกาศออกไปทางภาคอีสาน เฉพาะอย่างยิ่งคือทางอุบล เอา ใครมีวิชาความรู้มากน้อย โบราณที่เคยใช้กันมา เป็นความสนุกสนานรื่นเริงอะไร ก็ให้นำมาแสดงได้ในงานฉลองพระงามที่ลพบุรี ใครจะมีอะไรมาแสดงก็มาแสดงได้ในงานนี้ วังนั้นะ ท่านประกาศอย่างนี้พวกชาวอุบล พวกภาคอีสานเลยเป็นบ้ากันทั้งภาค

คืนนั้นวันนั้นไม่ทราบมันได้กินได้นอนหรือไม่ได้กินได้นอนก็ไม่รู้นะ พอมันได้ยินท่านประกาศมาอย่างนั้นก็แตกตื่นกันไป ใครมีช่างฝีมือยังไง พวกตะไล บั้งไฟ บั้งไฟเขาคูดก็เห็นกันแล้วไม่ใช่หรือ พวกพลูพวกตะไล บั้งไฟ บั้งไฟก็ขึ้น ให้เอามาแสดงประเพณี วังนั้นนะ พอเวลามาแสดงแล้ว วงศ์กษัตริย์ก็เสด็จกันมากมายในงานนี้ ทราบว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็เสด็จ แต่ท่านจะเสด็จตอนไหนเราไม่ทราบในระยะงานนี้แต่วงศ์กษัตริย์มา มากก็พอดีเป็นจังหวะงานกำลังขึ้นเต็มที่ แล้วเปิดทางให้พวกมีการละเล่นต่างๆ ให้เล่นแบบสนุกสนานตามอัธยาศัยได้อย่างสบายๆ แล้วคณะขุนนางก็มาอยู่กับท่านเจ้าคุณอุบล

เขาก็เล่นกันเต็มเหนี่ยวของเขาละ มาข้างๆ ตามทางถนนใหญ่ เป็นทางที่โล่งมาขึ้นพร้อมกันเพลงภาคอีสาน เรียกว่าเขาเก็บไว้ในหัวอกเขามานาน วันนั้นท่านเจ้าคุณอุบลเปิดเสียบ้าง ไม่งั้นอกพวกเธอจะแตก บ้าเธอจะระเบิด คงว้างนี้ ให้มาระเบิดที่นี่ให้ได้ดูหน่อย ให้คนทางอื่นที่เขามีสมบัติผู้ดีได้ดูบ้าง สมบัติบ้าของพวกเรานั้นเป็นยังไง ที่นี้เขาก็มาทั้งเชิงทั้งพอน เขาก็มีระเบียบของเขา ระเบียบบ้าเข้าใจไหม ร้องเพลงก็ขึ้นแบบเดียวกันๆ อะไรก็ไม่ซับซ้อนยิ่งกว่าเพลงที่กำลังจะพูดเวลานี้

คือบั้งไฟถ้าจุดแล้วขึ้น ตะไลจุดแล้วขึ้น พอมานี้เขาก็ร้องเพลงพร้อมๆ กัน ฟังพวกนี้นะ เขาขึ้นพร้อมกัน ขึ้นก็จะซี บั้งก็จะซี คือเขาร้องเพลง บั้งไฟขึ้นก็จะซี บั้งก็จะซี คือขึ้นก็ตามไม่ขึ้นก็ตามมีแต่จะเอา พอเขาว่าอย่างนั้นพวกนี้ก็ได้ฟัง พวกขุนนางก็ฟังกันละซี เอ๊ะ นี่เขาว่าอะไร เขาว่าเป็นบพเป็นบาท แต่ดูว่าเป็นจังหวัดดี เขาว่าอย่างนี้หมายความว่ายังไง อู๊ย อย่าให้พูดเถอะ ท่านเจ้าคุณอุปาสีว่า นี่เขามีการละเล่นเขาพูดอะไรไม่มีกฏมีข้อบังคับอะไร เป็นความสนุกสนานของเขา เขาพูดตามความรื่นเริงในงานนี้ต่างหาก ฟังแล้วมันไม่เป็นมงคลแหละ เพราะเป็นคำพูดเล่นของเขา

ทางนั้นก็กุกูกุจขอให้พูดให้ฟัง อยากทราบความหมายว่า ขึ้นก็จะซี บั้งก็จะซี มันหมายความว่ายังไง นี่ละยังเป็นความหยาบ ว่างั้นนะ ไม่อยากพูดเลย ทางนั้นก็ยิ่งอยากฟัง มันหยาบยังไงเข้าอีก ท่านก็พูด ครั้นเวลาได้ยินแล้วจะเป็นยังไง จะไม่ตื่นเต้นตกเก้าอี้ไปหรือ เอ้าถ้าจะฟังก็ตั้งใจให้ดีนะ ท่านหาอุบายหลอกเล่นด้วยนะ เอ้า ตั้งใจให้ดีนะจะพูดให้ฟัง พอว่าอย่างนั้นทางนั้นก็เตรียมพร้อมฟัง ฟังคำที่เขาเข็งเขาพอนกันนั้นนะ ท่านก็ว่า ขึ้นก็จะเย็ด ไม่ขึ้นก็จะเย็ด คือบั้งไฟนั้นนะ บั้งไฟจะขึ้นก็ตาม ไม่ขึ้นก็ตาม มีแต่จะเย็ดทั้งนั้น ขึ้นก็จะเย็ด ไม่ขึ้นก็จะเย็ด ว้าย เสียงลั่น ก็บอกแล้วว่าไง ไม่ให้ตื่นเต้นตกใจแล้วทำไมจึงเป็นอย่างนั้น ก็มันอดขบขันไม่ได้ คือมันไม่หวังขาดทุนเลยพวกนี้ ขึ้นมันก็จะเอา ไม่ขึ้นมันก็จะเอา ท่านก็ว่า ก็คำเล่นของเขาที่ต้องเป็นอย่างนั้นซิ นี่นิทานเรื่องนี้พวกอีสานเขามาเล่น

อันนี้พวกอีสานก็ไปเยอะไปที่สนามหลวง อันนี้ขึ้นก็จะบ้า ไม่ขึ้นก็จะบ้า พระหลวงตาเทศน์อยู่ที่ข้าง ความหมายว่างั้นเข้าใจไหม ไปนี้เสียงลั่นรอบสนามทั้งภายในภายนอก จะว่าเป็นการละเล่นก็ไม่เชิง แต่ก็มีความรื่นเริงของเขาในงานแรงงานแห่งชาติของเขา แต่งเนื้อแต่งตัวเป็นสีเหมือนๆ กัน แต่งเป็นแบบเป็นฉบับมานี้ แล้วข้างในนี้ก็อุ่นเต็มไปหมด เสียง หาคความสงบสงัดไม่ได้เลย แล้วข้างนอกก็แห่กันมาเป็นขบวนๆ แห่มาขบวนไหนมีตั้งแต่เสียงลั่นมาตลอด พอเราเริ่มจะเทศน์เราก็เลยพูด เอ๊ อย่างนี้จะเทศน์ไปไม่ได้ นะ พอเราว่างั้น เราก็ให้เขาเตือนพวกนี้เรื่องเสียงลั่นหน่อย เพื่อเป็นความสงบ ฟังอรรถฟังธรรมตามจารีตประเพณีของผู้สวาทธรรมในงานของตานั้นแหละ

พอไปบอกมันก็เงียบไปครู่เดียว อ้าว ขบวนหนึ่งมาอีกแล้วๆ ขบวนนี้เงียบ ขบวนนั้นขึ้น เลยต่อกันไปโดยลำดับ เทศน์เลยสะเปะสะปะ เทศน์ไม่ได้ กระเทือนเข้าไปหาโรคหัวใจ ไม่ได้ถึงไหนละนะวันนั้น โอ๊ย ไม่เอาละ เลยจบเลย เรียกว่าไม่เป็นท่า นี่ละทุ่งสนามหลวงอันเดียวกัน กฏระเบียบอันนี้เป็นกฏระเบียบที่เคยตามนิสัยของตนมา ถ้าจะว่ากฏระเบียบก็มันไม่มีกฏมีระเบียบ แต่เป็นประเพณีความรื่นเริงของเขาที่ติดนิสัยมา แม้เข้า

อยู่ในวงเช่นนั้น ซึ่งควรจะมีกฎมีระเบียบอันดีงามออกไขว่ต่อกันมันก็ไม่ มีแต่กิริยานิสัย
อย่างนั้นแหละ ไม่ดี นี่ละให้พิจารณาซิ

การอบรมให้มีกฎมีระเบียบอันดีงาม กับไม่ได้รับการอบรมนี้ผิดกันมาก เราจะเห็น
ได้ที่ห้องสนามหลวงของท่านผู้ทรงเกียรติ นับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมา นายกรัฐมนตรี
คณะรัฐมนตรี กทม. แล้ววงราชการทุกหน่วย ล้วนแล้วแต่ท่านผู้มีคุณธรรมอันสูงส่ง ๆ ทุก
อย่าง กฎข้อบังคับท่านปฏิบัติอยู่แล้วเรียบร้อย เวลาออกมาสู่สังคมจึงงามตาใจ ชื่นชม
ยินดี นำกราบไหว้บูชา เราก็มองด้วยตาเนื้อของเรา นี่ละการอบรม กฎระเบียบข้อบังคับ
ตลอดกฎหมายบ้านเมืองและธรรมวินัย ถ้านำไปปฏิบัติแล้วก็จะสวยงามอย่างนี้ตลอดไป
ถ้าไม่ปฏิบัติมันก็เลอะ ๆ เทอะ ๆ อย่างนั้น

นี่เราพูดถึงการเทศนาว่าการ วันนั้นเทศน์ไม่ถึงไหนนะ พอมาพวกลูกศิษย์ลูกหาเขา
จะถอดเทปออกมา ไม่ต้องถอด เราว่าเลย เราสั่งเองนะ ถอดหาอะไร ก็เราเทศน์มาทั่ว
ประเทศไทยได้ ๕๐ ปีกว่า ๆ นี้แล้ว เราไม่เคยมีอย่างนี้เลย วันนี้ได้เจอแล้วอย่างจัง ๆ ฟัง
แล้วฟังไม่ได้เลย เทศน์ก็เทศน์ไม่ออก แล้วจะถอดไปหาอะไร เราก็บอกตรง ๆ เลย ไม่
จำเป็นต้องถอด ปล่อยทิ้งไปเลย เราได้พูดถึงขนาดนั้นนะ ทั้ง ๆ ที่เทศน์สนามหลวงก็เพื่อ
จะให้เป็นคนดีตัวอย่างอันดีงามแก่ประชาชนทั้งหลาย ด้วยน้ำใจของเราที่มุ่งการสงเคราะห์
แต่แล้วก็สงเคราะห์ไม่ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้มันทำให้เลอะเทอะ จึงให้พากันระมัดระวังพวก
เราชาวไทยด้วยกัน เวลาจะเป็นตามธรรมดาก็เป็น เวลาเข้าสถานที่เป็นกฎเป็นระเบียบนำ
พิจารณาพิจารณานั้นน่าจะปฏิบัติตาม ก็ควรปฏิบัติตาม มันถึงน่าดูน่าชมนะ

วันนี้เราก็มองถึงเรื่องการเทศน์ การมีกฎมีระเบียบอันดีงามกับไม่มี มันต่างกันนะ
ให้พากันเข้าใจ อย่างวัดของท่านหากมีเป็นกฎเป็นระเบียบอยู่อย่างลึกลับของท่านเอง
เพราะอันนี้เป็นส่วนละเอียด จึงว่าเป็นกฎเป็นระเบียบอย่างลึกลับ ไม่เปิดเผยตาม
หลักธรรมและหลักวินัยอย่างชัดเจน แต่ก็ เป็นเครื่องแอบแฝงหรือซุ่มซาบกันไปกับ
หลักธรรมหลักวินัย ท่านปฏิบัติอยู่ในวงวัดวงวา เวลาผิดสายหุสายตาท่านจะรู้กันทันที
ทั้ง ๆ นี้ไม่มีในพระวินัยไม่มีในหลักธรรม แต่เป็นสิ่งที่แฝงธรรมแฝงวินัย ทั้งที่ดีและชั่วมัน
แฝงมา เรียกว่าเป็นความละเอียด

กลับมาจากกรุงเทพเมื่อวานนี้ยังไม่ได้พูดถึงเรื่องที่ได้ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ ให้บรรดาพี่
น้องทั่วประเทศไทยเราฟัง นี่ก็ออกแล้วทางวิทยุกระจายเสียง ออกทางอินเทอร์เน็ต ออกทั่ว
โลกแหละเวลาพูดนี้ ไปก็ยังไม่ได้พูดอะไร ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คือไปคราวนี้ไปมอบ
ทองคำตามที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว มอบวันที่ ๑๒ เมษายน เดือนที่ผ่านมา เราได้

ทองคำมามอบ ๕๒๕ กิโล และดอลลาร์ ๔ แสนดอลลาร์ มอบเรียบร้อยแล้ว ต่อไปก็มีกำหนดกันอีกว่าวันที่ ๑๒ สิงหาคม เรยกขึ้นเลย เพราะนี่เป็นความสำคัญของชาติ ศาสนาของเรา เราก็เป็นลูกพระพุทธเจ้า และลูกคนไทยในประเทศ จึงควรที่จะนำอันนี้ออกเทิดทูนอุ้มชูศาสนาและชาติของเราขึ้น ด้วยงานวันเกิดของเรานี้ด้วย

เราจึงกำหนดว่าวันที่ ๑๒ สิงหา นี้จะให้มีการขึ้นเดือนสิงหา กลางพรรษานี้ จะให้มีการขึ้นในวันนั้น แล้วบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายที่อยู่ทางไกลทางไกล ใครจะมีความมุ่งหมาย หรือจะรวมกันที่ไหน ๆ ประกอบงานเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ก็ให้ทำได้ตามอัธยาศัย ได้มากน้อยเพียงไร เช่น ทองคำ ดอลลาร์ และเงินสดเท่าไรแล้ว ก็ส่งเข้ามาวัดป่าบ้านตาด เฉพาะอย่างยิ่งทองคำได้จำนวนเท่าไร เราจะรีบนำเข้าสู่กรุงเทพไปหลอมในทองคำจำนวนนี้ จำนวนที่จะมอบวันที่ ๑๒ ได้จำนวนเท่าไร หลังจากนั้นแล้วเราก็จะประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบตามวันเวลาของวันมอบทองคำอีก หลังจากวันที่ ๑๒ ผ่านไปแล้ว เพราะวันที่ ๑๒ เป็นวันรวบรวมสมบัติเงินทอง พอได้มาแล้วก็จะมารวบรวมจนกระทั่งถึงหลอมทองคำเสร็จ ทราบจำนวนชัดเจนแล้วที่นี้ก็ประกาศได้

นี่ก็ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบมาแล้วว่า การมอบทองคำเข้าสู่คลังหลวงช่วงวันที่ ๑๒ สิงหาคม นั้น อย่างน้อยจะไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ กิโล ประหนึ่งว่าเป็นก้าวแรกของจำนวนทองคำ ขึ้นก้าวแรกว่าต้องได้ ๕๐๐ กิโล แล้วดอลลาร์ต้อง ๓ แสนดอลลาร์ นี่ก้าวหนึ่งพอก้าวจากนั้นให้สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ได้มากเท่าไรยิ่งดีในวันนั้นนะ การที่จะพยายามให้ได้มากคือช่วงวันที่ ๑๒ นั้น เพื่อจะแบ่งเบางานข้างหน้านี้ เพราะงานข้างหน้านี้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย ได้มีความรู้สึกและรวมความรู้สึกนี้ประกาศออกมาเป็นเสียงเดียวกันว่า งานสุดท้ายของการรวบรวมทองคำให้เข้าสู่คลังหลวง ให้ครบจำนวนน้ำหนัก ๑๐ ตันนี้ ได้ขีดเส้นตายกันไว้เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ นี้เป็นงานงวดสุดท้าย จะเอากันอย่างหนัก คือให้ได้ทองคำให้พอในเดือนธันวาคม

เพราะฉะนั้นเราจึงต้องหนักมือทางตอนนี้ เพื่อจะแบ่งเบาข้างหน้าให้เบาลงสักหน่อย เนื่องจากเราได้ทางนี้หนักขึ้น ทางโน้นก็แบ่งเบาลง จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบการกล่าวทั้งนี้กล่าวเพื่อความพอเหมาะพอดีในการอุ้มชูชาติไทยของเรา ไม่ให้หนักจนเกินไป เเบาจนเหลิงเจิ้งใช้ไม่ได้นะ กรุณาทราบตามนี้ หลวงตาได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบเริ่มมาตั้งแต่ไปกรุงเทพคราวนี้แหละ คือก้าวแรกขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๕๐๐ กิโลเลย จากนั้นก็เพิ่มขึ้น ๆ ได้เป็นต้นยิ่งดี หรือมากกว่านั้นเรายังพอใจ เพื่อจะแบ่งเบาข้างบนที่อยู่สูง ๆ นั้นลงมา ๆ ให้พอเหมาะพอดี

เท่าที่ผ่านมาแล้วนี้เราก็กังไม่เคยเห็นความบกพร่องของพี่น้องชาวไทยเรา ตามที่ หลวงตาได้เคยนำพี่น้องทั้งหลายมา ตั้งแต่เริ่มแรกออกประกาศตนเป็นผู้นำจนกระทั่งบัดนี้ สมบัติทั้งหลายที่ได้มาเป็นระยะๆ เข้ามอบเป็นระยะๆ นั้นก็ไม่เคยบกบกาง ไม่เคยขาดจาก ความมุ่งหมายด้วยการประกาศออกของเราแม้หน่อยหนึ่งไม่มี ว่าคราวนี้ เอาให้ได้เท่านั้น ขาดไม่ได้ ผิดได้เลย ๆ ทุกครั้งนะไม่เคยมีพลาด อันนี้เราก็กังเชื่อบรรดาพี่น้องทั้งหลายเราซึ่ง เป็นผู้มีความรักชาติ และน้ำใจเป็นนักเสียสละ เพราะเราเป็นลูกชาวพุทธ และความพร้อมเพรียงสามัคคีแห่งชาติไทยของเรา เราจึงค่อนข้างแน่ใจว่า ๕๐๐ กิโลนี้อย่างไร ก้าวแรกก้าว สองจะถึงปีงทะเล จากนั้นก็จะขึ้นโดยลำดับ กรุณาทราบโดยทั่วกัน

เมื่อถึงจุดหมายปลายทางที่ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่า ทองคำให้ได้ น้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้านนี้แล้ว หลวงตาจะหยุดทันทีเลย เพราะพูด ต้องมีคำสัตย์คำจริง พูดแหละๆ แลละๆ ไม่ได้ นี่พูดออกมาก็นำศีลนำธรรมออกมาพูด เป็นภาษาของธรรม ว่าอย่างไรแล้วต้องเป็นคำสัตย์คำจริง ประจำธรรมอยู่เสมอ เมื่อถึงขั้น นั้นแล้ว เราก็กังประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทันทีว่า หลวงตาหยุดแล้ว ว่างั้นเลย ส่วนที่ พี่น้องทั้งหลายจะนำมาบริจาคมากน้อยเพียงไรตามอัธยาศัยนั้น ก็ให้เป็นไปตามอัธยาศัย ศรัทธาของตนเอง แต่จะให้หลวงไปเที่ยวเคาะกระเป๋านั้น เคาะกระเป๋านี้ อย่างเป็นอยู่ เวลานี้ ไม่เที่ยวเคาะละนะ

ท่านผู้ใดให้แล้วก็ให้มา เราก็กังนำสมบัติเหล่านี้เข้าไปเพิ่มจำนวนทองคำของเราซึ่งมี ขาดอยู่บ้าง ในจุดที่ว่าคี่ๆ นั้นแหละ มันขาดเป็นคี่เวลานี้ แต่เรายังไม่พูดถึง เพราะหลัก ใหญ่อยู่ใน ๑๐ ตัน ยังไงจะต้องเอาให้ได้ก่อน พอได้จากนี้แล้วอันนั้นค่อยเป็นไป อย่าง หนึ่งก็จะออกอ้อนพี่น้องทั้งหลายว่า ทองคำเรามันคี่นะ ให้ได้มากคนละเท่ากันเท่านี้ยิ่งดีนะ ที่จะไปหาตีกระเป๋เหมือนแต่ก่อน ไม่เอาละ เป็นอันว่าเลิกแบบบุกเข้าเลย พอเห็นหน้า ไหนทองคำ ไหนดอลลาร์ ไม่เอาแล้ว เข้าใจไหม ไปหาออกเอา ให้เท่าไรก็เอามา จะให้ได้ เป็นคู่ อันนี้เป็นมงคลที่ส่งเสริมชาติไทยของเราอีก จากน้ำหนักทองคำ ๑๐ ตันแล้วนะ กรุณาทราบตามนี้ แล้วให้ตั้งหน้าตั้งตาทุกผู้ทุกคน

ชาติไทยเป็นสมบัติอันมีค่าของเรามาตั้งเดิม พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย เราพากันทะนุ ถนอมตะเกียกตะกายรักษามาเพื่อลูกเพื่อหลานของเรามาจนกระทั่งบัดนี้ ก็สมบูรณ์พูนผล ด้วยความสงบเรียบร้อยเรื่อยมา เราจึงควรรักษามรดกของท่านไว้ให้มั่นคง อย่าให้มันขาด มั่นคงทะเลไป อย่างนั้นเสียมากทีเดียว พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย พาถ่อพาพายมาเต็มเม็ดเต็ม หน่วย แล้วเราจะพาเหยียบย่ำทำลายลงทะเลนี้มันฟังไม่ได้นะ ขออย่าให้มีในชาติไทยเรา

ถ้าคนไทยไม่ตายหมดทุกคน สิ่งที่จะพาให้บ้านเมืองล่มจมอย่างนี้อย่าให้มีเป็นอันขาดนะ เอาให้ทุกคนจับติดไว้เลย เพื่ออัฐชาติไทยของเรา ให้แน่นหนามั่นคงขึ้นเป็นลำดับๆ

วันนี้ก็พูดถึงเรื่องการช่วยชาติ เทศนาว่าการที่ท้องสนามหลวง เราไม่ได้ตำหนิอะ อันนั้นเขาได้มาตอนหนึ่งเพลงหนึ่งจากทางภาคอีสานนะมาก พวกบักอีสานเข้าใจไหม มันมาขึ้นมันก็จะซี ไม่ขึ้นมันก็จะซี มันมาเข้าท้องสนามหลวงละซี มันมามันเข้ากันไม่ได้ จนกระทั่งหลวงตาเทศน์ไม่ได้หน้าได้หลัง เสียงลั่นไปหมด ไม่ทราบว่าจะซีขึ้นก็จะซีไม่ขึ้นก็จะซี หรือเสียงบักเย็ดแม่ หมาเย็ดแม่มันก็ไม่รู้นะ มันเต็มอยู่ในนั้นหมด รวมกันหมด เราจนเทศน์ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงห้ามไม่ให้ถอดเทปเราก็ออย่างนั้น เข้าใจแล้วหรือ เอาละแค่นี้เสียก่อนวันนี้

ชมการถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th